

VLAAMSE REGERING

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE BESCHERMING ALS
MONUMENT, STADS- EN DORPSGEZICHT**

DE VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR,
GEZIN EN WELZIJN,

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995 ;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, §1, I, 7°;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1997 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het ministerieel besluit van 13 november 1997 houdende vaststelling van de ontwerprijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 04 juni 1998,

B E S L U I T :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976:

Wegens zijn historische en artistieke waarde:

- als monument:

DE SINT-ROCHUSKERK, gelegen te

Halle (Halle), Kardinaal Mercierplein ;

bekend ten kadaster:

Halle, 3e afdeling, sectie H, perceelnummer 114V4.

Art. 2.

De **historische** waarde wordt als volgt omschreven:

in meerdere opzichten merkwaardig en vrijwel gaaf bewaard gebouw, volgens een eenvoudig en economisch programma in 1925-1928 gebouwd als parochiekerk voor de nieuwe Sint-Rochuswijk, naar ontwerp van de architecten Smolderen, Van Beurden en Van Hoenacker.

Qua concept, vormgeving en materiaalgebruik getuigt de Sint-Rochuskerk op treffende wijze van de drang naar vernieuwing en het zoeken naar een adequate "moderne" vormgeving, die bepaalde kerkelijke middens in de jaren '20 voorstonden.

Door haar innoverend karakter, niet alleen bouwtechnisch maar ook op het vlak van materiaalgebruik, en haar originele vormgeving - een overheersend art deco-idioom verweven met historiserende elementen - vormt deze vroege betonkerk een belangrijke schakel in de ontwikkeling van de (religieuze) architectuur van het interbellum.

De Sint-Rochuskerk is tevens bijzonder illustratief voor het veelzijdig oeuvre van Smolderen met als belangrijkste karakteristieken het eenvoudig grondplan, de rationele volumeschikking, de zin voor detail en de ruimtewerking.

De **artistieke** waarde wordt als volgt omschreven:

het opmerkelijk karakter van de Sint-Rochuskerk vertaalt zich eveneens in het art deco-interieur dat volgens een globaal concept werd gerealiseerd onder leiding van Smolderen, eveneens verantwoordelijk voor het ontwerp van meubilair en liturgische objecten.

De door geknikte gordelbogen geritmeerde binnenruimte wordt onmiskenbaar gedomineerd door de monumentale glasramen van Anto Carte (atelier Colpaert) terwijl de altaren, biechtstoelen en lambrisering in geëmailleerde grèstegels van de befaamde Brusselse firma Helman een unieke toepassing vormen van bouwceramiek in een kerkinterieur.

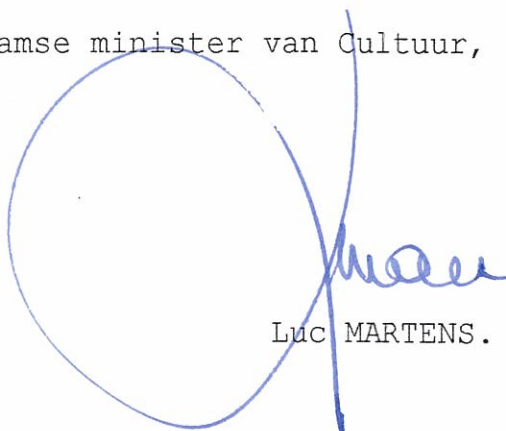
De meer traditionele glasramen van de lokale kunstenaar Jef Colruyt zijn duidelijk een latere toevoeging.

Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, - 1 OKT. 1998

Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

LUC MARTENS.